



Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiae Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput VI. Restitutio Confessariis imputanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53587)

nem rejicit, aitque, Clericos excommunicatos absolute lucrari non posse fructus neque post absolutionem, quos excommunicationis tempore perceperunt. Ante Panormitanum idem docere Glossa, Hostiensis, & Innocentius III. Igitur ex horum Doctorum sententia fructus in excommunicatione perceptos tenentur restituere.

Beneficiarii, qui consanguineis quidem suis nihil tribuunt, sed pecuniam congregant, & in arca condunt, bona pauperum detinent, forisdamque præferunt avaritiam, indignam omnino Ecclesiæ ministris, qui in Cælis tantum debent sibi thesaurizare, ibique elemosynis amicos sibi parare, Si ex hac avaritia pauperum necessitatibus non subveniunt, graviter profecto peccant, & quæ collegerunt, tenentur restituere. Verum si ex parsimonia pecuniam colligunt, timere tamen semper debent, ne peccent; collectaque ab ipsis pecunia est veluti domesticus dæmon, qui crudelius ac formidabilius eorum animam possidet, quam corpus posset possidere.

C A P U T VI.

Restitutio Confessariis imputanda.

Valde interest, ut norint Confessarii, quando sibi restituendi onus incumbat; hoc enim pacto pœnitentes restitutioni obnoxios de restitutionis onere diligentius admonebunt.

Quando ex malitia, ex metu, aut ex culpabili ignorantia pœnitentes suos de onere restituendi,

mendi, quod illis incumbit, non admonent Confessarii; tunc ipsimet restitutioni sunt obnoxii, quia eorum silentium alieni damni est causa. Hæc doctorum plurium Casuistarum est sententia, quam ego libenter amplector non modo pro Confessariis, qui ex officio confessiones audiunt, sicut Episcopi & Paroeci, verum etiam pro aliis quibuscumque. Nam in Sacramenti pœnitentiæ administratione Confessarii sunt quasi medici & iudices: tamquam medici ægris pœnitentibus ea remedia debent porrigere, quæ ad spiritus sanitatem obtinendam sunt necessaria; tamquam iudices veram sententiam debent pronuntiare, & pœnitentes ad restitutionem compellere, cui sunt obnoxii. Illos excusare ignorantia non potest; si enim officium suum exequi nesciunt, illud nullatenus debent exercere.

Confessarius, qui ex malitia, ex metu, aut ex culpabili ignorantia pœnitentem in aliquo casu a restitutione liberum iudicavit, quando revera ad illam tenebatur, aut illi faciendam dixerit, cui non est facienda, restituendi onus in se transfert; quia consilio suo malo damni alterius causa est.

Quod si hoc verum est, quid agere debent Principum Confessarii, qui illos numquam admonent de restitutione subditis facienda, propter damna auctoritate & vi iisdem illata; sed illis blandiuntur, tutaque id facere conscientia posse pronuntiant? Respondet perspicue sanctus Augustinus inquitens: *Illud vero fidentissime dixerim, eum, qui pro homine ad hoc intervenit,*

venit, ne male ablata restituat, & qui ad le-
 confugientem, quantum honeste potest, ad resti-
 tuendum non compellit, socium esse fraudis &
 criminis. Nolentes autem reddere, quæ novimus
 & male abstulisse, & unde reddant habere, ar-
 guimus, increpamus, & detestamur, quosdam
 clam, quosdam palam, sicut diversitas personarum
 diversam videtur posse recipere medicinam,
 & in aliorum perniciem ad majorem insaniam
 concitari; aliquando etiam, si res magis curanda
 non impedit, sancti altaris communicatione pri-
 vamus (epist. 54. ad Macedon.). Quomodo
 insignis hujus Episcopi praxis cum profano pro-
 fus quorundam Confessariorum more potest
 convenire, qui Principes restitutioni obnoxios
 neque arguunt, neque increpant, sed silent;
 qui non modo pœnitentes suos male ablata red-
 dere detrectantes ab Eucharistia non arcent, ve-
 rum ad hanc sumendam hortantur? At evan-
 gelicus homo erat sanctus Augustinus, qui po-
 tentum faciem non metuebat, & juxta Dei lu-
 men de rebus judicabat. Sæpe pœnitentes male
 ablata redderent, si monerentur, adeo, ut ex
 Confessariorum culpa interdum non peracta re-
 stitutione moriantur; atque hoc pacto sive ex
 pravo metu, sive ex iniqua cupiditate illos in
 gehennam mittunt, quos ad cœlum manuduce-
 re Confessarii debuissent.

